

vilde være endnu værre end: Sygdommen. Man glemmer alpeles, at vi her i Landet have Troesfrihed, og dette er tildeels ogsaa glemmt i Forslaget. Hvorledes vil man forlange, at en Sødeskole skal lade være at lære Noget, der er nedbrydende for Disciplenes christelige Tro? Søderne fornægte Christus, og den Herre Kristus er jo Grundlaget for den christelige Tro; naar de fornægte ham, nedbryde de. altsaa den christelige Tro. Der er desuden andre Secter end Søderne, Secter, som maatte ikke nu findes her i Landet, men som kunne komme her, og som ifølge vor Grundlov have fuldkommen Ret til at være her; disse vilde altsaa ikke nogenfinde kunne oprette en Skole her, uden at man kunde chicanere dem og sige: Vær saa god at lade være dermed, thi I nedbryde, hvad vi ansee for christeligt. Det gaaer paa ingen Maade an.

C. B. Nimestad: Jeg har kun for langt Ordet for at sige næsten det Samme, som er sagt af de to ærede sidste Talere. For det Første var det for at imødegaae det Angreb mod Religionsfrihed her i Landet, som ligger i Slutningen af § 3, og for det Andet for at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke veed, hvad det er, der i Frankrig læres Disciplene istedetfor de classiske Forfattere, eller hvad Dhr. ville have, at der skal læres, naar man stiller den Fordring, at det, der læses, ikke maa indeholde Ting, der beskæftige sig med sandfælige Forhold mellem Rjonnene; thi det er naturligvis dette, der her sigtes til. Jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller kjender de islandse Sagaer, jeg mener ikke, om han kjender dem af Prof. Petersens Oversættelse, thi denne Mand har været bly nok til at udelukke Skilddringer, fordi de kunde være fordærvelige for hans Læsere, men jeg mener, om han kjender dem i Virkeligheden, som de ere, thi gjør han det, saa vil han vide, at der der findes Skilddringer, der i den Retning langt overgaae dem, som findes hos Herodot og andre Classikere. Jeg vil ikke omtale Biblen, som den ærede sidste Taler har gjort, men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, hvorledes det er gaaet salig Holberg, at hans Stykker ikke maatte opføres paa Grund af deres Ugudelighed. Lad

os ikke gaae for vidt i denne Henseende med Hensyn til Skolerne. Sagen er den, at naar der i det, der læses, i Sandhed er Kunstens Skjønhed, saa overvinder dette alle saadanne Skilddringer, saa kan det læses, naar det læses med det rette Sind, og der ikke drives Spøg dermed; men er dette ikke Tilfældet, saa bør det ikke læses. Hvad nu navnlig Frankrig angaaer, da veed jeg ikke, om den ærede Forslagsstiller kjender den franske Literatur fra Midtbealderen, og fremdeles fra det 15de, 16de og 17de Aarhundrede — jeg vil ikke tale om Voltair og hans Tid, men blot om Historieffrieverne fra de nævnte Aarhundreder. Der blev talt om at lære Disciplene Historie og Modersmaalet; jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller kjender den franske Historieffrievning fra det 16de Aarhundrede, f. Ex. Brantôme; jeg vil spørge ham, om der kan opstilles nogen Sammenligning mellem denne Mand og Herodot med Hensyn til deres Skrivemaade. Jeg troer virkelig, at der ligger en Mangel paa egentlig Kundskab til de paagjældende Forhold til Grund for dette Forslag. Forøvrigt er det ikke min Hensigt her at forsvare Classiciteten i den ene eller anden Retning; jeg har blot tilladt mig disse Bemærkninger for at paavise den forunderlige Misforstaaelse, der her er tilstede, og som ligger til Grund for en saa stor Deel af, hvad den ærede Forslagsstiller har udtalt.

Barfod: Hvis jeg forstod den ærede Underviisningsminister, sagde han, da han havde Ordet, at han havde al den Myndighed, som han behøvede til at ordne disse Sager. Jeg skal ikke benægte, at han kan have al den Myndighed, som han ifølge sin egen Opfattelse mener at behøve, men han vil vistnok heller ikke benægte, at hans Myndighed dog kunde blive større, naar han sluttede sig til Folkerepræsentationen, og naar han overbeviste sig om, at det, der var hans Opfattelse, hans Ønske at gennemføre, ogsaa var Folkets Villie at see gennemført. Dertil skal jeg endnu kun sige, at jeg for mit Vedkommende fuldstændig slutter mig til en Ytring, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Ussing), naar han sagde, at det ikke kunde nægtes, at Folkerepræsentationen,